

UZADADNIENIE /12 stron/

W dniu 13 marca 2015 r. do Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie wpłynął pozew spółki prawa tureckiego działającej pod firmą **KOSAN Kozmetik Sanayii ve Ticaret Anonim Sirketi** przeciwko _____, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą _____ Powód żądał stwierdzenia przez Sąd Polubowny, że Pozwany w wyniku zawarcia umowy o rejestrację i utrzymywanie domeny internetowej pod nazwą „flormar.com.pl”:

1. naruszył prawa Powoda wynikające z rejestracji znaków towarowych „flormar” (WIPO IR 1123803) i „f flormar” (OHIM CTM 009992579);
2. naruszył zasady uczciwej konkurencji poprzez dopuszczenie się przez Pozwanego wprowadzającego w błąd oznaczenia towarów, usług lub przedsiębiorstwa Pozwanego i popełnienie nienazwanego czynu nieuczciwej konkurencji w postaci pasożytnictwa gospodarczego oraz utrudniania dostępu do rynku.

Ponadto Powód zażądał:

3. nakazania Pozwanemu nierejestrowania i nieużywania w przyszłości domen zawierających znak towarowy „FLORMAR”;
4. zasądzenia od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów postępowania zgodnie z postanowieniami Regulaminu Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy PIIT, w szczególności opłaty od wniosku w wysokości 246,00 PLN, kosztów opłaty od pozwu w wysokości 3.690,00 PLN oraz kosztów zastępstwa prawnego w wysokości 840,00 PLN.

Orzeczenie w sprawie wydano na podstawie skutecznego zapisu na Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji. Stosowne oświadczenia o poddaniu sprawy rozstrzygnięciu przez Arbitra ustanowionego na zgodny wniosek stron w trybie art. 14 ust. 1 Regulaminu zostały złożone w dniach 22 stycznia 2015 r. (oświadczenie pełnomocnika Powoda) i 23 lutego 2015 r. (oświadczenie Pozwanego).

I. Stanowisko Powoda

W pozwie z dnia 13 marca 2015 r. Powód wskazał, że wraz ze spółkami powiązаныmi tworzy on jedną z powszechnie znanych tureckich marek kosmetycznych, m.in. pod nazwą „FLORMAR”. W wyniku działalności Powoda zarejestrowane znaki towarowe „FLORMAR” stały się powszechnie znane.

Powód twierdzi, że posiada prawa do znaków towarowych: „flormar” (WIPO IR 1123803) i „f flormar” (OHIM CTM 009992579), na dowód czego przedstawił zaświadczenie o udzieleniu ochrony z rejestrów Światowej Organizacji Własności Intelektualnej i Urzędu ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego. Ponadto zauważono, że Powód prowadzi stronę internetową o adresie www.flormar.com, gdzie przedstawia informacje o swojej działalności i produktach.

Zdaniem Powoda Pozwany zarejestrował domenę internetową flormar.com.pl i prowadzi pod tym adresem sklep internetowy, gdzie sprzedaje kosmetyki m.in. marki „FLORMAR”, lecz nie jest przy tym dystrybutorem ani przedstawicielem Powoda. W treści pozwu zaznaczono, że Powód nie udzielił Pozwanemu licencji, ani w żaden inny sposób nie upoważnił go do używania znaku towarowego „FORMAR”, a w szczególności nie udzielił pozwolenia na zarejestrowanie przez Pozwanego domeny internetowej flormar.com.pl.

Według Powoda, poprzez swoje działania Pozwany dopuścił się naruszenia prawa wyłącznego do znaku towarowego „FORMAR”, a rejestracja domeny internetowej została dokonana w złej wierze. Z tego faktu Powód wywodzi, że Pozwany zmierza do przyciągnięcia w celach zarobkowych internautów do strony internetowej flormar.com.pl oraz do zdobycia klientów. Stwarza przy tym wysokie prawdopodobieństwo konfuzji z przedmiotowym znakiem towarowym co do źródła pochodzenia, sponsoringu, powiązania lub rekomendacji strony internetowej Pozwanego lub usług, które świadczy Pozwany.

Powód twierdzi, że Pozwany za pośrednictwem strony internetowej dostępnej pod adresem spornej domeny sprzedaje towary identyczne, jak towary wskazane w wykazie towarów i usług znaku towarowego „FLORMAR”, a przedmiotowa domena bezpośrednio wiąże się z przedsiębiorstwem Powoda. Użytkownicy Internetu szukając

oficjalnej strony internetowej Powoda mogą być błędnie przekierowani do strony internetowej Pozwanego, uznając, że strona ta jest prowadzona lub powiązana z działalnością Powoda.

Ponadto, Powód zaznaczył, że bezskutecznie wzywał Pozwanego do zaprzestania naruszenia praw wyłącznych wynikających z zarejestrowanego znaku towarowego.

Z powyższych faktów Powód wywodzi zarzut naruszenia przez Pozwanego art. 5, art. 10 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Powód zarzuca również Pozwanemu utrudnianie Powodowi dostępu do polskiego rynku, czyli naruszenie dyspozycji art. 15 ust. 1 u.z.n.k.

II. Stanowisko Pozwanego

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 kwietnia 2015 r. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, rozstrzygnięcie o kosztach postępowania i rozstrzygnięcie sporu przez arbitra wskazanego przez stronę powodową.

Pozwany twierdził, że korzysta z produktów Powoda na podstawie umowy o współpracy z dnia 25 sierpnia 2011 r. zawartej z [redacted] (występującym jako wyłączny przedstawiciel Powoda). Zdaniem Pozwanego „występował on w sposób należycie umocowany, jako sprzedawca marki powodowej spółki, działając przy tym w dobrej wierze i zaufaniu”. Ponadto, zaznaczono, że Pozwany nadal zaopatruje się w produkty Powoda u powyższego przedstawiciela.

Zdaniem Pozwanego [redacted] pismem z dnia 27 sierpnia 2011 r. udzielił Pozwanemu zgody na wykorzystywanie logo Powoda, a zgoda ta nie została nigdy odwołana. Tym samym, jak uznał Pozwany, miał on prawo korzystać ze znaku towarowego, gdyż nabył takie prawa w dobrej wierze od wyłącznego przedstawiciela marki.

Pozwany zaprzeczył jakoby dokonał rejestracji przedmiotowej domeny internetowej, wskazując, że nabył ją wraz z serwisem internetowym od [redacted]. Dodał również, że jego intencją nie było zaszkodzenie Powodowi, lecz promowanie

jego produktów poprzez prowadzenie działalności sprzedażowej. Dodatkowo Pozwany zaznaczył, że ze względu na jego działalność łączy go stosunki handlowe z Powodem.

Według Pozwanego Powód miał wiedzę o prowadzeniu sprzedaży produktów firmowanych logiem „FLORMAR” przez Pozwanego, o czym ma świadczyć umieszczenie danych sklepu Pozwanego na stronie internetowej Powoda (prowadzonej pod adresem www.flormar.com) i prowadzenie szkoleń przez pracowników Powoda.

Ponadto, Pozwany zaprzeczył jakoby posługiwał się logiem „FLORMAR”.

III. Stanowisko Powoda przedstawione w dalszych pismach procesowych

W kwestii zgody R. Trzebiatowskiego na wykorzystywanie logo Powoda przez Pozwanego, Powód podkreślił, że nigdy nie upoważniał do zawierania z Pozwanym jakiegokolwiek umowy współpracy i udzielania upoważnienia do posługiwania się znakiem towarowym „FLORMAR”. Ponadto, stwierdzono, że Powód nigdy nie organizował szkoleń dedykowanych Pozwanemu, a jedynie identyfikował go jako pracownika lub współpracownika.

Zdaniem Powoda nigdy nie została również zawarta żadna umowa licencji pomiędzy Powodem a [redacted] a w szczególności nie był on uprawniony do udzielania jakichkolwiek sublicencji.

W dalszej kolejności Powód zaznaczył, że współpraca Powoda z [redacted] zakończyła się z dniem 5 grudnia 2014 r. z inicjatywy [redacted] a elementem tej współpracy nigdy nie była licencja na używanie znaku towarowego „FLORMAR”.

W treści dupliki podtrzymano również zarzuty oparte o przepisy ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

W odpowiedzi na zarządzenie Sądu z dnia 26 maja 2015 r. Powód wniósł pismo przygotowawcze, gdzie podtrzymał wszystkie wnioski i argumenty zgłoszone w pozwie i odpowiedzi na pozew. Stwierdził, że ewentualna zgoda na używanie logo „FLORMAR” i tak nie upoważniałaby Pozwanego do wykorzystywania znaku towarowego w spornej domenie. Ponadto Powód wniósł o oddalenie osobowych wniosków dowodowych zgłoszonych przez Pozwanego.

IV. Stanowisko Pozwanego przedstawione w dalszych pismach procesowych

W odpowiedzi na zarządzenie Sądu z dnia 26 maja 2015 r. Pozwany podtrzymał wszystkie wcześniejsze twierdzenia i wnioski. Zaznaczył też, że nie miał wiedzy na temat braku umocowania do zawierania dalszych umów z innymi podmiotami w imieniu Powoda.

V. Dowody

Powód w toku postępowania przedstawił szereg dowodów, z których Sąd postanowił zaliczyć do materiału dowodowego: odpis z rejestru Powoda wraz z tłumaczeniem, wydruk CEiDG Pozwanego, zaświadczenie o udzieleniu ochrony w odniesieniu do międzynarodowego znaku towarowego „flormar” (IR 1123803) na terytorium RP wraz z pismem przewodnim i tłumaczeniem przysięgłym, wydruk zawierający szczegóły rejestracji międzynarodowego znaku towarowego „flormar” (IR 1123803) wraz z tłumaczeniem przysięgłym, wydruk zawierający szczegóły rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „f flormar” (CTM 009992579) wraz z tłumaczeniem przysięgłym i certyfikatem rejestracji, wydruk z krajowego rejestru domen dla domeny flormar.com.pl, wydruk ze strony startowej flormar.com.pl i regulamin, wezwanie z dnia 16 grudnia 2014 r. wraz z kopertą, wezwanie z dnia 12 grudnia 2014 r. wraz z potwierdzeniem doręczenia, wydruk krajowego rejestru domen dla domeny outletflormar.pl, wyciąg z Wiadomości Urzędu Patentowego z kwietnia 2013 r.

Pozwany w odpowiedzi na pozew zgłosił następujące wnioski dowodowe z dokumentów, które Sąd postanowił uwzględnić: umowa z dnia 25 sierpnia 2011 r., faktury VAT (26/MAG/2015 i 38/MAG/2015), pismo z dnia 27 sierpnia 2011 r., korespondencja elektroniczna z dnia 31 lipca 2013 r. i 2 sierpnia 2013 r., 4 grudnia 2014 r. i 1 kwietnia 2015 r., oferta sprzedaży stoiska i domeny, zrzuty ekranu ze strony flormar.com.

Na podstawie treści art. 25 ust. 1 Regulaminu Sądu, Sąd oddalił wnioski Pozwanego o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania Pozwanego i zeznań świadków i gdyż dotyczyły one kwestii niespornych (przedmiotu działalności Pozwanego i faktów potwierdzonych dokumentami). Należy zauważyć, że Pozwany nie wniósł o przeprowadzenie rozprawy i nie wskazał wprost okoliczności, na które mieliby zostać przesłuchani wyżej wymienieni świadkowie.

Mając powyższe na względzie, na podstawie dyspozycji art. 28 ust. 1 Regulaminu Sądu, Sąd uznał, że przeprowadzenie rozprawy jest zbędne. W sprawie nie zachodzi konieczność przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków, przesłuchania stron lub opinii biegłego. Zebrany materiał dowodowy pozwala na wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy i wydanie orzeczenia.

VI. Stan faktyczny

Mając na uwadze powyższe stanowiska stron oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Domena flormar.com.pl została pierwszy raz zarejestrowana w dniu 21 stycznia 2011 r. Od chwili ostatniej modyfikacji rekordu w systemie WHOIS, tj. od dnia 15 stycznia 2014 r., abonentem domeny jest Pozwany.

Na podstawie umowy współpracy z dnia 25 sierpnia 2011 r. zawartej z przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą „FLORMAR” Pozwany prowadził działalność polegającą m.in. na sprzedaży produktów kosmetycznych „FLORMAR”. Dnia 27 sierpnia 2011 r. udzielił Pozwanemu pisemnego zezwolenia na korzystanie z logo „FLORAMR” w celu prowadzenia sprzedaży produktów tej marki przez Internet.

Powód posiada prawa wyłączne z zarejestrowanego znaku towarowego „flormar” o numerze (IR) 1123803. Rejestracja została dokonana dnia 18 stycznia 2012 r. Powodowi przysługują również prawa wyłączne z zarejestrowanego znaku towarowego „f flormar” o numerze (CTM) 009992579. Rejestracja została dokonana dnia 12 sierpnia 2012 r.

W dniu 13 marca 2015 r. Powód wytoczył przeciwko Pozwanemu przed Sąd Polubowny powództwo o stwierdzenie naruszenia praw Powoda w wyniku zawarcia przez Pozwanego umowy o rejestrację i utrzymywanie przedmiotowej domeny internetowej.

Sąd uznał, że dokumenty załączone do pozwu, odpowiedzi na pozew i pism procesowych obu stron oraz przedstawione przez strony stanowiska procesowe pozwoliły wyjaśnić wszystkie okoliczności sprawy mające znaczenie dla rozstrzygnięcia oraz wydać wyrok bez przeprowadzania rozprawy.

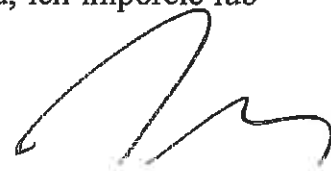
VII. Ocena stanu prawnego

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny, Sąd uznał powództwo za uzasadnione.

Powód wskazał jako podstawę swoich roszczeń naruszenie przez Pozwanego przepisów prawa własności przemysłowej, a także naruszenie dyspozycji art. 3 ust., art. 5, art. 10 ust. 1 i art. 15 ust. 1 u.z.n.k.

Ad. zarzutu naruszenia wyłącznych praw ochronnych na znak towarowy

Zgodnie z dyspozycją art. 153 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przez uzyskanie prawa ochronnego nabywa się prawo wyłącznego używania znaku towarowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Jak wynika z przedstawionego materiału dowodowego i wyciągów z rejestrów znaków towarowych przy WIPO i OHIM, Powodowi przysługuje prawo ochronne znaku towarowego „flormar” (IR 1123803) i „f flormar” (CTM 009992579). Używanie znaku towarowego polega w szczególności na umieszczaniu tego znaku na towarach objętych prawem ochronnym lub ich opakowaniach, oferowaniu i wprowadzaniu tych towarów do obrotu, ich imporcie lub

eksportcie oraz składowaniu w celu oferowania i wprowadzania do obrotu, a także oferowaniu lub świadczeniu usług pod tym znakiem, umieszczeniu znaku na dokumentach związanych z wprowadzaniem towarów do obrotu lub związanych ze świadczeniem usług, a także na posługiwaniu się nim w celu reklamy. Jak już zaznaczono jest to prawo o charakterze wyłącznym, więc powyższe uprawnienia w stosunku do znaku „flormar” może swobodnie wykonywać jedynie Powód.

Na podstawie art. 296 ust. 1 P.w.p., osoba, której prawo ochronne na znak towarowy zostało naruszone, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od osoby, która naruszyła to prawo, zaniechania naruszania, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody. Ponadto, zgodnie z treścią art. 296 ust. 2 P.w.p., znaku identycznego lub podobnego do renomowanego znaku towarowego, zarejestrowanego w odniesieniu do jakichkolwiek towarów, jeżeli takie używanie może przynieść użytkownikowi nienależną korzyść lub być szkodliwe dla odróżniającego charakteru bądź renomy znaku wcześniejszego.

Ze względu na to, że znak „flormar” jest wspólnotowym znakiem towarowym, w niniejszej sytuacji znajduje zastosowanie również przepis art. 9 rozporządzenia nr 207/2009 o wspólnotowym znaku towarowym. Zgodnie z jego dyspozycją, właściciel takiego znaku może zakazywać osobom trzecim, które nie posiadają jego zgody, używania w obrocie handlowym oznaczenia, w przypadku którego z powodu jego identyczności lub podobieństwa do wspólnotowego znaku towarowego oraz identyczności lub podobieństwa towarów lub usług, których dotyczy wspólnotowy znak towarowy.

W niniejszej sprawie przesłanki konieczne udzielenia ochrony znaku towarowego są niewątpliwie spełnione. Pozwany był świadomy, że sprzedaje produkty Powoda, nie posiadał on bezpośredniej zgody Powoda (tj. uprawnionego ze znaku towarowego) do posługiwania się znakiem „flormar”. Pozwany nie udowodnił, że została mu udzielona jakakolwiek licencja lub sublicencja, której przedmiotem byłoby używanie znaku towarowego przysługującego Powodowi. Ze względu na treść art. 76 ust. 1 P.w.p., zgodnie z którym umowa licencyjna wymaga, pod rygorem nieważności, zachowania formy pisemnej, nie można uznać, że wpisanie adresu spornej domeny do

rejestrze sklepów dostępnego na stronie internetowej flormar.com jest udzieleniem takiej licencji lub jakiegokolwiek innej zgody na posługiwanie się zarejestrowanym znakiem towarowym.

Należy podkreślić, że Pozwany, jako przedsiębiorca i profesjonalista trudniący się w swojej działalności gospodarczej m.in. sprzedają produktów kosmetycznych nie może zasłaniać się nieznaną zasadą współpracy pomiędzy a Powodem. Jako przedsiębiorca powinien wszak dopełnić należytej staranności i np. zażądać odpowiednich dokumentów poświadczających uprawnienia swojego kontrahenta. Zezwolenie na korzystanie z logo „flormar”, którego udzielił Pozwanemu jego partner biznesowy jest bezskuteczne w myśl zasady *nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipsae habet*. Nieistotne jest przy tym, czy Pozwany działał w dobrej wierze.

Za chybiony należy też uznać argument Pozwanego, jakoby to nie on dokonał pierwszej rejestracji domeny internetowej. Pozostaje on aktualnym abonentem domeny flormar.com.pl i to on pozostaje podmiotem wynikających z tego praw i obowiązków.

Ponadto, należy zauważyć, że nawet gdyby Powodowi nie przysługiwały prawa ochronne do znaku towarowego „flormar”, to nadal mógłby on dochodzić ochrony swoich praw na zasadach ogólnych. Posługiwał się on w swojej działalności gospodarczej na rynku kosmetyków marką „flormar” i produkował towary opatrzone tym znakiem. Pozwany jako sprzedawca kosmetyków „flormar” miał natomiast świadomość tego, że to właśnie Powód pozostaje dysponentem tego oznaczenia w obrocie na rynku kosmetyków. Dodatkowo, Pozwany wiedział, że produkty Powoda znajdują się w obrocie na terytorium Polski.

W związku z powyższym, zdaniem Sądu zarzut naruszenia przez Pozwanego wyłącznych praw ochronnych do znaku towarowego „flormar” został w pełni wykazany przez Powoda.

Ad. zarzutu naruszenia art. 3 ust. 1 u.z.n.k.

Powód zarzucił Pozwanemu naruszenie dyspozycji art. 3 ust. 1 u.z.n.k. Działania Pozwanego są sprzeczne z dobrymi obyczajami kupieckimi i mogą wyrządzić szkodę Powodowi. Pomimo wezwania Pozwanego do zaprzestania naruszenia, nie ustosunkował się on do żądania uprawnionego oraz zaproponował sprzedaż domeny ze znakiem towarowym przysługującym Powodowi.

Uznanie określonego zachowania za czyn nieuczciwej konkurencji wymaga łącznego spełnienia przesłanek wymienionych w przepisie art. 3 ust. 1 ustawy: działania podjętego w związku z działalnością gospodarczą, sprzecznego z prawem lub dobrymi obyczajami oraz wywołującego zagrożenie lub naruszającego interes innego przedsiębiorcy lub klienta.

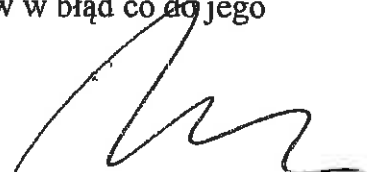
Zdaniem Sądu, w świetle przedstawionego materiału dowodowego i treści pism procesowych Powód wykazał w sposób przekonujący, że działania Pozwanego są sprzeczne z prawem i dobrymi obyczajami. Należy zauważyć, że domenę internetową flormar.com.pl użytkuje podmiot, który trudni się sprzedażą produktów Powoda i ma świadomość, że wykorzystuje w swojej działalności znak towarowy przysługujący Powodowi.

Pozwany wiedział, że zezwolenia na korzystanie z logo „flormar” udzielił mu nie Powód a Powinien więc domagać się potwierdzenia, że oświadczenie kontrahenta jest uprawnione.

Także zatem zarzut naruszenia art. 3 u.z.n.k. należy uznać za trafny.

Ad. zarzutu naruszenia art. 5, art. 10 i art. 15 ust. 1 u.z.n.k.

Powód zarzucił Pozwanemu naruszenie art. 10 u.z.n.k., zgodnie z którym czynem nieuczciwej konkurencji jest takie oznaczenie towarów lub usług albo jego brak, które może wprowadzić klientów w błąd co do pochodzenia, ilości, jakości, składników, sposobu wykonania, przydatności, możliwości zastosowania, naprawy, konserwacji lub innych istotnych cech towarów albo usług, a także zatajenie ryzyka, jakie wiąże się z korzystaniem z nich. Czynem nieuczciwej konkurencji jest również takie oznaczenie przedsiębiorstwa, które może wprowadzić klientów w błąd co do jego

tożsamości, przez używanie firmy, nazwy, godła, skrótu literowego lub innego charakterystycznego symbolu wcześniej używanego, zgodnie z prawem, do oznaczenia innego przedsiębiorstwa (art. 5 u.z.n.k.).

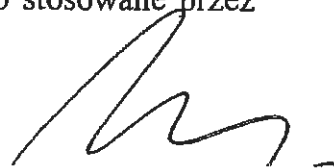
Dodatkowo, stosownie do art. 15 ust. 1 u.z.n.k., zakazane jest jakiegokolwiek utrudnianie przedsiębiorcy dostępu do rynku (użycie *in fine* zwrotu „w szczególności przez” oznacza, że lista deliktów utrudniania dostępu określona w dalszych przepisach art. 15 nie jest zamknięta). Wydaje się, że zakres przedmiotowy określenia „dostępu do rynku”, będący punktem wyjścia dla rozważań na temat charakteru pojęcia „utrudniania” (przeszkadzania, krępowania, zawadzania, itp.) nie różni się od zakresu przedmiotowego wolności gospodarczej w rozumieniu art. 22 Konstytucji. Zadaniem art. 15 jest przecież zapewnienie swobodnego wejścia na rynek i wyjścia z niego oraz ochrona przed praktykami ograniczającymi konkurencję.

Niewątpliwie poszukując informacji o produktach Powoda potencjalny klient będzie korzystał m.in. z wyszukiwarek internetowych. Trafiając na stronę internetową flormar.com.pl może on odnieść wrażenie, że strona ta jest administrowana przez Powoda. Co więcej, może on uznać, że podane informacje kontaktowe prowadzą bezpośrednio do Powoda, jego pracowników lub co najmniej autoryzowanych przedstawicieli Powoda na polskim rynku. W świetle posiadanych przez Powoda praw ochronnych do znaku towarowego „flormar”, łatwiej jest potencjalnym kontrahentom uznać, że osoby trzecie nie posługują się przedmiotową domeną bez wyraźnej zgody Powoda.

Należy podzielić opinię Powoda, że tym sposobem traci on również kontrolę nad jakością usług sprzedażowych i posprzedażowej obsługi klienta.

W kwestii zasądzenia kosztów postępowania

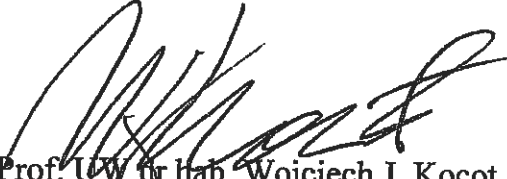
Z uwagi na uwzględnienie powództwa w całości, Sąd uznał za zasadne uwzględnienie wniosku Powoda o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Należy zauważyć, że w postępowaniu przed Sądem Arbitrażowym nie obowiązują zasady przyznawania kosztów zastępstwa procesowego stosowane przez

sądy powszechne. Mimo to, ze względu na niewykazanie przez Powoda faktycznie poniesionych kosztów, Sąd postanowił posiłkowo oprzeć się na Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Sąd uznał za zasadne i usprawiedliwione nakładem pracy zasądzenie na jego rzecz kwoty wskazanej w treści § 10 ust. 1 pkt 18 Rozporządzenia (tj. 840,00 PLN) tytułem wynagrodzenia adwokata.

Pozwany zobowiązany jest ponadto do zwrotu na rzecz Powoda opłat od wniosku w wysokości 246,00 PLN i od pozwu w wysokości 3.690,00 PLN.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.

Prof. UW dr hab. Wojciech J. Kocot
Arbiter

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych
ul. Kruczkowskiego 8, bud. Nordic Park, VII piętro
00-380 Warszawa
tel./fax +48 22 625-73-23
NIP 526-12-89-338

Marek Marusiak
PREZES
Sądu Polubownego
ds. Domen Internetowych